

at anbefale Forslaget. Jeg føier til, at jeg har været med til at stille et Underændringsforslag dertil, som synes mig at være rigtig, det nemlig, at den nye Bygning, som man tænker opført, ikke bør opføres, forinden Rigsdagen dertil har givet sit Samtykke, thi det er et System, som vi følge gennemgaaende med Hensyn til Opførelsen af Bygninger enten for de egentlige Statsmidler eller for saadanne Midler, som staae i nær Analogi med de egentlige Statsmidler, at vi ikke gjerne see, at større Omkostninger finde Sted, uden at Sagen har været os bekendt, og Rigsdagen har givet sit Samtykke. Derimod trøer jeg ikke, at der vil være nogen som helst Grund til at nægte Rigsdagens Samtykke til den Fordring, som den ærede Minister her har stillet.

L. C. Larsen: Jeg skal blot tillade mig nogle Bemærkninger angaaende de to Punkter, som bleve fremdragne af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Hvad for det Første angaaer Sagen om Enighedsværns Salg, da er dens Stilling den, at Forhandlingerne derom ganske vist fremkaldtes ved et Tilbud fra Kjøbenhavns Magistrats Side, men dette Tilbud er aldrig blevet antaget. Der blev her forelagt en Lov, hvorved Regjeringen blev bemyndiget til at sælge Enighedsværn, men det Udvalg, der var nedsat i den Anledning, yttrede i sin Betænkning, at det var for godt Kjøb, og dette foranledigede Regjeringen til at forhandle med Magistraten om, hvorvidt den ikke vilde give Mere for Enighedsværn, samt om den ikke vilde gaae ind paa at gjøre et fast Bud ved Auction, og derefter vedstaae det. Til begge Dele har Magistraten svaret Nei, og derved er denne Sag fra Overenskomstens Standpunkt kommen ind paa Forhandlingernes Standpunkt. Hvad disse Forhandlinger angaaer, vil det sees af Meddelelserne her, at der under Sagen om Salget af Kjøbenhavns Fæstningsværker har været Spørgsmaal om at inddrage Enighedsværn, der jo i sig selv udgjør en Deel af det hele Areal, hvorom der var Spørgsmaal, men Contracten, som blev endelig afsluttet i Slutningen af October Maaned, bestemte, at Enighedsværn skulde holdes

udenfor dette Salg. Der har dog altsaa, saalænge disse Forhandlinger stode paa, været meget rimeligt Grund til ikke at føre særskilte Forhandlinger om Enighedsværn. Derefter have ganske vist Forhandlingerne hvilet, men Grunden dertil er, at der var flere svævende Punkter med Hensyn til Udførelsen af Contracten om Fæstningsværkeres Salg, som syntes at staae i Forbindelse med Salget af Enighedsværn. De Herrer ville ogsaa see af Fremstillingen, at der fra Regjeringens Side ikke er erindret om at tilendebringe disse Forhandlinger, og naar det hedder, at Sagen har lidt en Forsinkelse, da er dens Henstand ikke foranlediget ved nogen Forsinkelse fra Magistrats Side, men ved Betragtninger fra Communens Side, som have deres Gyldighed i Communens Interesse. Det er jo dog en Selvfølge, at naar man underhandler om en Sag, maa hver af Parterne have Lov til at betænke sig, saalænge han har Lyst. Den Anden kan afbryde Forhandlingerne, men der er Intet at sige til, at den Eine har sine Grunde til at betænke sig. — Hvad angaaer det andet Punkt, nemlig Søfortarchivets Flytning, har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) nu fremstillet denne Sag fra Statens Side, om jeg saa maa udtrykke mig, og viist, hvorledes Flytningen af Søfortarchivet var en Deel af den hele Plan, som er bifaldet af Rigsdagen. Derfor Communen er denne Sags ganske simple Stilling den, som det ærede Medlem vist vil erindre og vil bekræfte, at Finantsministeren til Kjøbenhavns Magistrat sendte Planen til Anlægget af de nye Gader paa Gammelholm og det hele Areal's Tilslutning til de bestaaende Gader i Kjøbenhavn med Spørgsmaal om, hvorvidt der fra Communens Side var Noget at erindre imod denne Plan, samt om Communen var villig til at udføre de forskjellige communale Foretagender, som hørte til Planens Gjennemførelse. I begge Henseender svarede man, deels at man ikke havde Noget ved Planen at bemærke og deels, at man var villig til at udføre de forskjellige Arbejder, efterhaanden som de krævedes. Paa denne Plan er det imidlertid ligefrem viist, at Søfortarchivet skulde flyttes, og Magistraten vilde aldrig have kunnet